

Dosarul nr. 3ra-699/22
2-20031602-01-3ra-14072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

10 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de S.A. „TERMOELECTRICA”,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de S.A. „TERMOELECTRICA” împotriva Agenției Naționale
pentru Reglementare în Energetică privind anularea actului administrativ,
împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul depus de S.A. „TERMOELECTRICA” împotriva hotărârii din
23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani

c o n s t a t ă :

La data de 04 martie 2020 S.A. „TERMOELECTRICA” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică
privind anularea hotărârii Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru
Reglementare în Energetică nr. 545/2019 din 27 decembrie 2019 „Cu privire la
acceptarea în scopuri tarifare a valorii admise a pierderilor normative de energie
termică la parametrii efectivi pentru perioadele 2016 – 2018 și a pierderilor normative
pronozate pentru anul 2019 al titularului de licență S.A. „TERMOELECTRICA”.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta
S.A. „TERMOELECTRICA” a indicat, că prin hotărârea Consiliului de Administrație
al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 545/2019 din
27 decembrie 2019 „Cu privire la acceptarea în scopuri tarifare a valorii admise a
pierderilor normative de energie termică la parametrii efectivi pentru perioadele

2016 – 2018 și a pierderilor normative prognozate pentru anul 2019 al titularului de licență S.A. „TERMOELECTRICA”, s-a aprobat valoarea admisă a pierderilor normative de energie termică la parametrii efectivi pentru anul 2016 în mărime de 291,60 mii Gcal; s-a aprobat valoarea admisă a pierderilor normative de energie termică la parametrii efectivi pentru anul 2017 în mărime de 297,98 mii Gcal; s-a aprobat valoarea admisă a pierderilor normative de energie termică la parametrii efectivi pentru anul 2018 în mărime de 295,09 mii Gcal; s-au aprobat valoarea prognozată a pierderilor normative de energie termică pentru anul 2019 în mărime de 324,27 mii Gcal.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, la 23 ianuarie 2020 S.A. „TERMOELECTRICA” a expediat în adresa Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cererea prealabilă nr. 79/51, prin care a solicitat suspendarea actului administrativ individual defavorabil nr. 545/2019 din 27 decembrie 2019 și anularea acestuia. Însă, prin răspunsul nr. 05/244 din 28 ianuarie 2020, cererea prealabilă a fost respinsă.

Reclamanta a invocat că la capitolul admiterii în scopuri tarifare a pierderilor de energie termică pentru anii 2016 și 2017, în conformitate cu prevederile pct. 7 din Metodologia de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 482 din 06 septembrie 2012, consumul tehnologic și pierderile admise de energie termică în rețelele de transport și distribuție a energiei termice anual se aprobă de către autoritățile abilitate cu aprobarea tarifelor.

Reclamanta a menționat, că de fapt, valorile pierderilor de energie termică în rețelele termice pentru anii 2016 și 2017 au fost admise în scopuri tarifare la aprobarea tarifului pentru energia termică livrată consumatorilor S.A. „TERMOELECTRICA” pentru anii 2016 și 2017, prin hotărârile Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 232/2016 din 16 septembrie 2016 și nr. 109/2017 din 17 martie 2017. Respectiv, tariful aprobat pentru anii 2016 și 2017, au fost incluse valori admise ale pierderilor de energie termică în volum de 274,76 mii Gcal, aprobate conform hotărârii nr. 227/2016 și pentru anul 2017 în mărime de 324,27 mii Gcal, conform hotărârii nr. 107/2017.

Reclamanta a relatat, că pentru anul 2018, de către S.A. „TERMOELECTRICA” prin demersul din 06 aprilie 2018, au fost prezentate valorile planificate ale consumurilor tehnologice și pierderilor de energie termică pentru coordonarea acestora de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, însă, pentru anul 2018, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică nu a aprobat pierderile admise determinate de operator.

Reclamanta a subliniat că prin neaprobarea unei valori admise a pierderilor de energie termică pentru anul 2018, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a acceptat tacit în scopuri tarifare, valoarea planificată de către S.A. „TERMOELECTRICA”, care corespunde valorii admise a pierderilor incluse în tariful aprobat pentru anul 2017 și a valorii luate în calculul tarifului pentru anul 2018, cu atât mai mult, că prin scrisoarea nr. 05/244 din 28 ianuarie 2020, invocă că pentru anul 2018, nu a existat necesitatea aprobării pierderilor planificate de energie termică pentru anul respectiv, ceea ce contravine pct. 7 al Metodologiei de determinare,

aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 482 din 06 septembrie 2012.

Astfel, în opinia reclamantei, emiterea de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a hotărârii nr. 545/2019, cu aprobarea și utilizarea retroactiv pentru anii respectivi a altor valori admise a pierderilor de energie termică, constituie o aplicare incorectă și o încălcare a cerințelor metodologiei.

Reclamanta a notat că în virtutea pct. 5 din Metodologia de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 482 din 06 septembrie 2012, la determinarea devierilor financiare pentru actualizarea tarifului urmează a fi luate în calcul valorile pierderilor de energie termică admise la aprobarea tarifului din 2016 și 2017.

Reclamanta a relatat, că în demersul nr. 05/244 din 28 ianuarie 2020, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică eronat a interpretat noțiunile din hotărârile nr. 227/2016 și 107/2017, unde pentru anul 2016 a fost aprobată valoarea admisă a pierderilor de energie termică, iar pentru anul 2017 valoarea normativă a pierderilor de energie termică și nicidecum planificată/prognozată, interpretare ce contravine pct. 7 și 8 din Metodologia de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 482 din 06 septembrie 2012, conform cărora anual de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică se aprobă pierderile admise de energie termică.

Cu referire la pierderile de energie termică prin rețelele de abur, reclamanta a subliniat că, în hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 545/2019, valorile aprobate ale pierderilor de energie termică pentru anii 2016 – 2019, nu includ pierderile de energie termică prin rețelele de abur, prezentate de către S.A. „TERMOELECTRICA”.

De asemenea, a considerat că neinclusiunea pierderilor de energie termică prin rețelele de abur, contravin expres prevederilor Metodologiei de determinare a valorii normative a pierderilor de energie termică, de agent termic și a valorilor indicilor normativi de funcționare a rețelelor termice cu apă, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 742 din 18 decembrie 2014. Or, S.A. „TERMOELECTRICA” are aprobat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică un singur tarif pentru energie termică, indiferent de tipul de consum (energie termică pentru încălzire, prepararea apei calde menajere, ventilare, abur).

În opinia reclamantei, această abordare a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică contribuie la debransarea consumatorilor de abur de la sistemul centralizat și ulterior, pentru asigurarea continuității activității acestora, la construcția centralelor termice pentru producerea aburului.

Referitor la argumentul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică precum că S.A. „TERMOELECTRICA” urmează să-și onoreze obligațiunile sale și să efectueze lucrările necesare pentru reabilitarea adecvată a izolației rețelelor termice în scopul diminuării pierderilor de energie termică, reclamanta a accentuat că anual, S.A. „TERMOELECTRICA” depune eforturi considerabile pentru diminuarea

pierderilor de energie termică, inclusiv prin izolația rețelelor termice în sistemul de alimentare centralizată cu energie termică din mun. Chișinău, care constituie circa 89% din totalul de pierderi de energie termică.

În final, reclamanta a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și anularea hotărârii Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 545/2019 din 27 decembrie 2019 „Cu privire la acceptarea în scopuri tarifare a valorii admise a pierderilor normative de energie termică la parametrii efectivi pentru perioadele 2016 – 2018 și a pierderilor normative prognozate pentru anul 2019 al titularului de licență S.A. „TERMOELECTRICA”.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „TERMOELECTRICA” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la anularea hotărârii Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 545/2019 din 27 decembrie 2019 cu privire la acceptarea în scopuri tarifare a valorii admise a pierderilor normative de energie termică la parametrii efectivi pentru perioadele 2016-2018 și a pierderilor normative prognozate pentru anul 2019 al titularului de licență S.A. „TERMOELECTRICA” (f.d. 101, 110-114-verso).

La data de 23 decembrie 2021 S.A. „TERMOELECTRICA” a depus apel împotriva hotărârii din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii privind admiterea cererii de chemare în judecată depuse de S.A. „TERMOELECTRICA” (f.d. 104-105).

Hotărârea motivată din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată S.A. „TERMOELECTRICA” la data de 27 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8006165767AS, anexat la actele cauzei (f.d. 117).

La data de 28 februarie 2022 S.A. „TERMOELECTRICA” a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 121-125).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul S.A. „TERMOELECTRICA” împotriva hotărârii din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de S.A. „TERMOELECTRICA” și menținută hotărârea din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 154, 155-167).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că, în litigiul dedus judecății S.A. „TERMOELECTRICA” a solicitat utilizarea coeficienților de corecție (de majorare) în mărime de 1,7 pentru rețelele cu pozare aeriană și 1,3 pentru rețelele cu pozare subterană, solicitarea fiind argumentată prin rezultatele testărilor executate încă în anul 2008.

În acest context, instanța de apel a menționat că, în conformitate cu Indicațiile metodice privind determinarea pierderilor de căldură în rețelele termice de apă (supliment la NCM G.04.08-2006), termenul de valabilitate a rezultatelor acestora

este limitat la perioada de 5 ani, astfel că, rezultatele testărilor executate în anul 2008, au fost valabile pentru perioada anilor 2009 – 2013.

Subsidiar, instanța de apel a reținut că aceste circumstanțe denotă că, după expirarea perioadei de valabilitate a testărilor, S.A. „TERMOELECTRICA” urma să actualizeze coeficienții de corecție prin efectuarea testărilor termice, în corespundere cu prevederile Metodologiei de determinare a valorii normative a pierderilor de energie termică, de agent termic și a valorilor indicilor normativi de funcționare a rețelelor termice cu apă, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 742 din 18 decembrie 2014, condiție care nu a fost respectată de către titularul de licență.

Instanța de apel a învederat că din materialele cauzei rezultă că, pentru anul 2016, S.A. „TERMOELECTRICA” a înaintat solicitarea nr. 79/4544 din 28 august 2016, iar Consiliul de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, prin hotărârea nr. 227/2016 din 07 septembrie 2016 a aprobat valoarea admisă a pierderilor de energie termică pentru S.A. „TERMOELECTRICA” planificate/prognozate pentru anul 2016, în mărime de 274,76 mii Gcal. În anul 2017, întreprinderea a înaintat solicitarea nr. 79/382 din 07 martie 2017, iar Consiliul de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, prin hotărârea nr. 107/2017 din 16 martie 2017 a aprobat valoarea normativă a pierderilor de energie termică în rețele termice pentru S.A. „TERMOELECTRICA” prognozate pentru anul 2017, în mărime de 324,27 mii Gcal.

Instanța de apel a menționat că valorile planificate/prognozate ale pierderilor de energie termică pentru anii respectivi, stabilite prin hotărârile menționate, au fost ulterior actualizate, luând în considerare parametrii efectivi înregistrați în anul 2016 și respectiv 2017, fiind cert și faptul că, prin hotărârile Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 232/2016 din 16 septembrie 2016 și nr. 109/2017 din 17 martie 2017, au fost aprobate tarifele pentru energia termică livrată consumatorilor de către S.A. „TERMOELECTRICA”, pentru anii 2016 și 2017.

Instanța de apel a notat că, punctul 36 din Metodologia de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 482 din 06 septembrie 2012 prevede că, ajustarea tarifelor în decursul anului de gestiune este efectuată la cererea oficială a operatorului sau la inițiativa organului abilitat cu dreptul de aprobare a tarifelor.

Astfel, instanța de apel a subliniat că din motiv că în anul 2018, S.A. „TERMOELECTRICA” nu a solicitat Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică examinarea și aprobarea tarifului la energia termică livrată consumatorilor, nu a existat necesitatea privind aprobarea pierderilor planificate de energie termică pentru anul respectiv (2018).

În acest context, instanța de apel a reținut că, hotărârile Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 227/2016 din 07 septembrie 2016, nr. 107/2017 din 16 martie 2017 și pct. 4 din hotărârea nr. 545/2019 din 27 decembrie 2019, au stabilit mărimea pierderilor admise/prognozate de energie termică în rețelele de transport și distribuție a energiei termice în anul “x”,

an în care este planificată aprobarea tarifelor, iar valorile date se iau în considerare doar la stabilirea tarifelor pentru anul respectiv. La finalizarea perioadei planificate, pierderile admise de energie termică în rețelele de transport și distribuție se determină anual în baza parametrilor efectivi înregistrați de către întreprindere în perioada precedentă de reglementare, luând în considerare extinderile, performanțele și principiile de reglementare intervenite între timp, după cum prevede pct. 8 al Metodologiei de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 482 din 06 septembrie 2012. Or, Metodologia de determinare a valorii normative a pierderilor de energie termică, de agent termic și a valorilor indicilor normativi de funcționare a rețelelor termice cu apă, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 742 din 18 decembrie 2014, destinată determinării pierderilor de energie termică, a fost aprobată ulterior Metodologiei nr. 482.

Mai mult, instanța de apel a accentuat că în condițiile speței, prima instanță întemeiat a conchis că, S.A. „TERMOELECTRICA” eronat a aplicat termenul „parametri efectivi”, așa cum, titularul de licență propune acceptarea în scopuri tarifare la „compartimentul pierderi de energie termică” a pierderilor efectiv declarate de către întreprindere pentru perioada anilor 2016 – 2018, fără aplicarea prevederilor Metodologiei de determinare a valorii normative a pierderilor de energie termică, de agent termic și a valorilor indicilor normativi de funcționare a rețelelor termice cu apă, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 742 din 18 decembrie 2014, fapt ce contravine prevederilor legale.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul S.A. „TERMOELECTRICA” care a susținut că, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică eronat a interpretat noțiunile din hotărârile anterioare, sau, în perioada anilor 2010 – 2019, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a avut o poziție consecventă la subiectul vizat, fiind stabilit că, după intrarea în vigoare a Legii nr. 92 din 29 mai 2014 privind energia termică și promovarea cogenerării, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a elaborat și aprobat Metodologiei de determinare a valorii normative a pierderilor de energie termică, de agent termic și a valorilor indicilor normativi de funcționare a rețelelor termice cu apă, care soluționează și prevede expres modalitatea de determinare a pierderilor în scopuri tarifare.

Instanța de apel a menționat că Metodologia de determinare a valorii normative a pierderilor de energie termică, de agent termic și a valorilor indicilor normativi de funcționare a rețelelor termice cu apă, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 742 din 18 decembrie 2014, definește clar soluția aferentă problemei determinării și aplicării coeficienților de corecție, prevederile ei urmează să fie respectate și nu pot servi subiect de dezbatere în cadrul prezentului proces.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul S.A. „TERMOELECTRICA” precum că, în hotărârea contestată, valorile aprobate ale pierderilor de energie termică pentru anii 2016 – 2019, nu includ pierderile de energie termică prin rețelele de abur, care au fost prezentate de către

S.A. „TERMOELECTRICA”, ceea ce contravine expres Metodologiei de determinare a valorii normative a pierderilor de energie termică, de agent termic și a valorilor indicilor normativi de funcționare a rețelelor termice cu apă, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 742 din 18 decembrie 2014.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a subliniat că S.A. „TERMOELECTRICA” a încălcat prevederile Metodologiei de determinare a valorii normative a pierderilor de energie termică, de agent termic și a valorilor indicilor normativi de funcționare a rețelelor termice cu apă, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 742 din 18 decembrie 2014, care pe lângă faptul prezentării tardive a calculului necesar, a indicat eronat parametrii efectivi necesari pentru efectuarea calculului, cum ar fi, duratele efective de funcționare a conductelor de abur, temperaturile medii ponderate ale agentului termic (abur).

Instanța de apel a relevat că, în aceste condiții, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a constatat că pierderile efective declarate de către S.A. „TERMOELECTRICA” în conductele de abur constituie în medie 45% din livrările de la colector pentru perioada anilor 2016 – 2019, sau de două ori mai mult în raport cu pierderile de energie termică în rețelele cu apă.

De asemenea, instanța de apel a accentuat că, ținând cont de faptul că pierderile de energie termică reprezintă componenta tarifară examinată la ajustarea și actualizarea tarifului aferent livrării energiei termice consumatorilor, hotărârea de aprobare a pierderilor energiei termice a fost adoptată și în corespundere cu prevederile Regulamentului nr. 286.

Făcând referire la pct. 18 și 19 din Regulamentul nr. 286, instanța de apel a menționat că în cazul în care titularul de licență nu prezintă Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică informația suplimentară solicitată, Agenția este în drept să respingă cererea titularului de licență din cauza imposibilității verificării datelor prezentate, fie să examineze cererea doar în partea în care este argumentată. Rezultatul examinării cererii incomplete, ca urmare a lipsei informației necesare este opozabil titularului de licență, care nu mai poate invoca incorectitudinea rezultatului examinării cererii, generată de omisiunile sau inacțiunile acestuia de a prezenta Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică informația completă sau informația solicitată.

Instanța de apel a relevat că în prezenta speță, s-a stabilit că, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică ca rezultat al analizei caracteristicilor rețelelor termice și indicatorilor statistici de funcționare prezentați de către S.A. „TERMOELECTRICA”, în baza Metodologiei de determinare a valorii normative a pierderilor de energie termică, de agent termic și a valorilor indicilor normativi de funcționare a rețelelor termice cu apă, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 742 din 18 decembrie 2014 a calculat valorile admise a pierderilor de energie termică pentru S.A. „TERMOELECTRICA” pentru anii 2016 – 2018, care au fost prezentate titularului de licență, situație ce denotă că, hotărârea Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 545/2019 din 27 decembrie 2019 „Cu privire la acceptarea în scopuri

tarifare a valorilor admise a pierderilor normative de energie termică la parametrii efectivi pentru perioadele 2016 – 2018 și a pierderilor normative prognozate pentru anul 2019 al titularului de licență S.A. „TERMOELECTRICA”, este legală și întemeiată.

La data de 19 mai 2022 S.A. „TERMOELECTRICA” a depus recurs împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de S.A. „TERMOELECTRICA” (f.d. 168-169). Iar, la data de 06 iulie 2022 S.A. „TERMOELECTRICA” a prezentat motivarea recursului (f.d. 172-177).

În susținerea recursului S.A. „TERMOELECTRICA” a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul, că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, totodată, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurenta a menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că prin neaprobarea unei valori admise a pierderilor de energie termică pentru anul 2018, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a acceptat tacit în scopuri tarifare, valoarea planificată de către S.A. „TERMOELECTRICA”, care corespunde valorii admise a pierderilor incluse în tariful aprobat pentru anul 2017 și a valorii luate în calculul tarifului pentru anul 2018.

Recurenta consideră că nici prima instanță și nici instanța de apel, nu au luat în considerare faptul că Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, prin scrisoarea nr. 05/244 din 28 ianuarie 2020 a invocat că pentru anul 2018 „nu a existat necesitatea aprobării pierderilor planificate de energie termică pentru anul respectiv”, ceea ce contravine pct. 7 al Metodologiei de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 482 din 06 septembrie 2012.

Recurenta a indicat că atât prima instanță cât și instanța de apel nu au ținut cont de faptul că emiterea hotărârii nr. 545/2019 de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, cu aprobarea și utilizarea retroactivă pentru anii respectivi a altor valori admise a pierderilor de energie termică, constituie o aplicare incorectă și o încălcare a cerințelor Metodologiei nominalizate.

În acest context, recurenta a relevat că în demersul nr. 05/244 din 28 ianuarie 2020, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică eronat a interpretat noțiunile din hotărârile nr. 227/2016 și 107/2017, unde: pentru anul 2016 a fost aprobată valoarea admisă a pierderilor de energie termică, iar pentru anul 2017 valoare normativă a pierderilor de energie termică și nicidecum planificată/prognozată. Interpretarea noțiunii respective, contravine pct. pct. 7 și 8 din Metodologia de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 482 din 06 septembrie 2012, conform căroră anual de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică se aprobă „pierderile

admise” de energie termică – fapt care la fel nu a fost luat în considerare de către instanțele de judecată.

Astfel, recurenta a învederat că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că S.A. „TERMOELECTRICA” are aprobat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică un singur tarif pentru energia termică indiferent de tipul de consum (energie termică pentru încălzire, prepararea apei calde menajeră, ventilare, abur), iar abordarea respectivă a intimatedei Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, ar contribui la debransarea consumatorilor de abur de la sistemul centralizat și ulterior, pentru asigurarea continuității activității acestora, la construcția centralelor termice pentru producerea aburului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 20 aprilie 2022, însă probe despre notificarea dispozitivului deciziei nominalizate S.A. „TERMOELECTRICA” de către instanța de apel, nu sunt anexate la actele cauzei.

La data de 19 mai 2022 S.A. „TERMOELECTRICA” a depus recurs împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de S.A. „TERMOELECTRICA” (f.d. 168-169).

Decizia motivată din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată S.A. „TERMOELECTRICA”, prin intermediul poștei electronice, la data de 05 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f.d. 171).

La data de 06 iulie 2022 S.A. „TERMOELECTRICA” a prezentat motivarea recursului (f.d. 172-177).

Astfel, recursul depus de către S.A. „TERMOELECTRICA” împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 14 iulie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică copia recursului depus de S.A. „TERMOELECTRICA” cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 193).

Prin referința depusă la data de 02 august 2022, prin intermediul poștei electronice și olograf la Curtea Supremă de Justiție, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a solicitat respingerea recursului depus de S.A. „TERMOELECTRICA” ca fiind inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului depus de S.A. „TERMOELECTRICA” în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder vs Regatul Unit*, §38; *Stanev vs Bulgaria (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordo vs Italia*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services vs Franța*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten vs Norway*, 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p. 141, § 39]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers vs Suedia*, 09 octombrie 1991, § 31, *Seria A*, nr. 212-A].

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de S.A. „TERMOELECTRICA”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de S.A. „TERMOELECTRICA” se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iurie Bejenaru

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan